

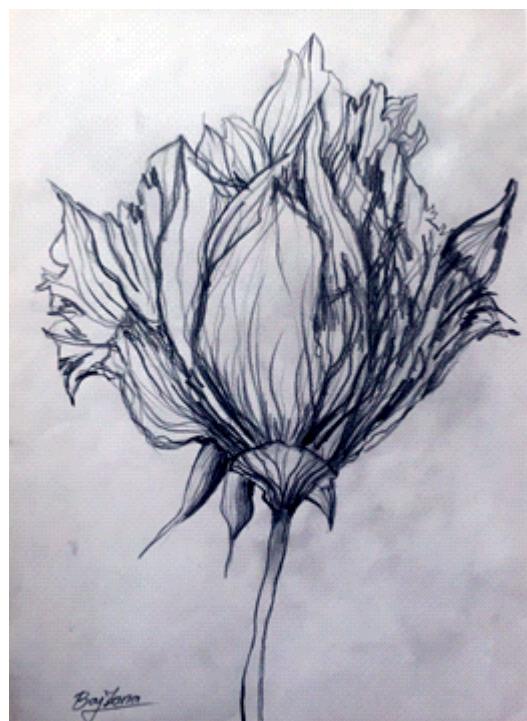
čitalački kutak

Br.2

JU OŠ „Jugoslavija“ 2018/19.

Galerija: Zana Barjaktarević i Aleksandra Đurović

O NAMA

Uh, koliko smo se trudili, radovali smo kad smo se čuli sa poznatim piscima i gubili se u različitim književnim djelima, a sve je da biste mogli da se prenesete u čarobni svijet devetaka. Kod nas ima Malih prinčeva i galeba Dzonatana Livingstona, Mudrih romskih dječaka i gospodja Loazel. Svaki dan se pretvarao u 9 krugova pakla, čak gore nego kod Dantea¹! Posle svake svadje učenici se pretvaraju u Puškina i d'Antesa², a posle zvona bježe iz učionica, ali neki ostaju, oni, koji žele da ostave svoj trag u školi, koje je za njih bila kao druga kuća, i koju oni moraju napustiti. Oni su se udruživali, skupljali se sa olovkama u rukama i pisali ovaj časopis za vas...

Drago nam je, što smo ostavili naša razmišljanja i znanja koja smo sticali ovih 9 godina...

¹Veoma stari pisac...

²Uglavnom, pucali su se...

Igor Koval, Milica Milošević,
Anastasija Stijović, Divna Ratković,
Emir Muhović, Baldo Skurla, Amela
Zaganjor, Nena Ulicević, Ina
Labudović, Amar Muratović

Mentor - Vera Milačić-
Brkanović

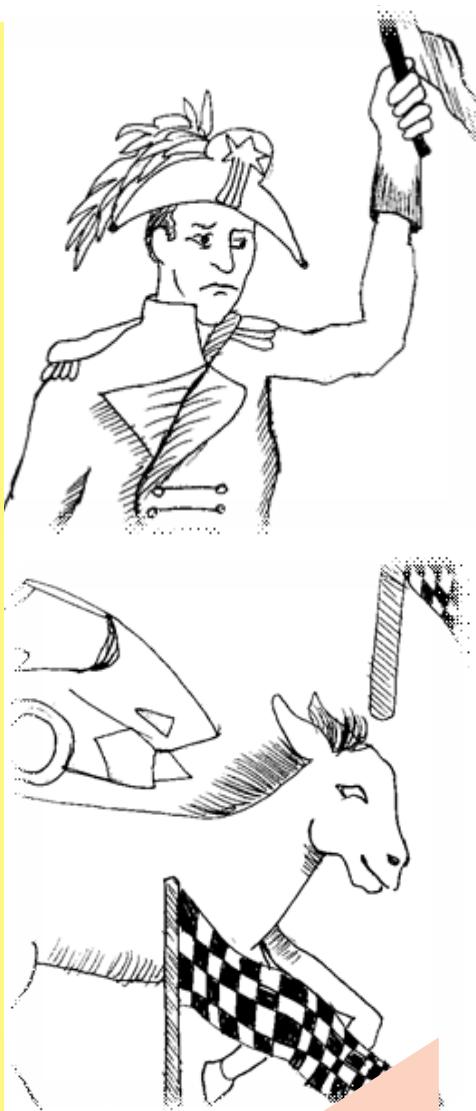
VJEROVALI ILI NE....

Engleska kraljica Elizabeta I (1533-1603) svakog jutra za doručak je pila pivo. Obavezno se kupala jednom mjesечно, što je za to vrijeme bilo neobično često.

Rimski car Kaligula namjeravao je da svog omiljenog konja postavi za rimskog konzula.

Najkraći rat u istoriji trajao je svega 38 minuta. Vodio se 1896. između ostrva Zanzibar i Velike Britanije. Pošto je sultan Zanzibara objavio rat Britaniji, britanski brodovi koji su se nalazili u luci otvorili su vatru na palate zanzibarskog sultana. Ubrzo je uslijedila predaja.

Rat dug 335 godina zvanično se vodio između Holandije i otrva Skili od 1651. do 1968.

Magarac pobijedio “ferari 348 kupe” u trci dugoj 2,5 km kroz Lisbon i Portugaliju.

**U znak
iskupljenja za
grijehe stajao
je nepomično
više od 17
godina Svami
Maudžiri
maharadža iz
pokrajine Atar
Pradeša u Indiji
od 1955. do
1973.**

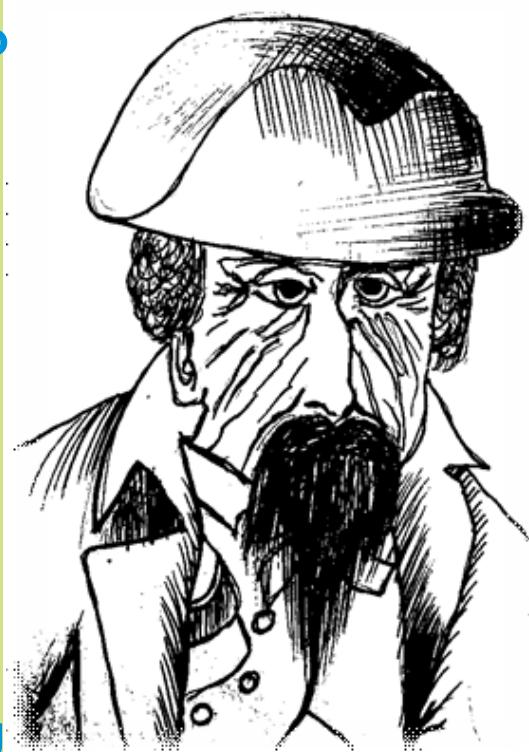
**Jedan od najdužih
govora u istoriji održao
je Krišna Menon,
izaslanik Indije u UN-u,
koji je 1957. tokom
rasprave držao govor
od 7 sati i 48 minuta.
Menon je nakon 5 sati
govora pao u nesvjest,
zbog čega je
hospitalizovan, ali se
nakon toga vratio iz
bolnice i održao još
skoro 3 sata govora, uz
doktorsku prismotru**

**Ilustracije -
Zana
Barjaktarević**

**Najdugovječniji
vladar u istoriji bio
je vladar Burme
Minhti; vladao je
od 1279. do 1374.
ili 95 godina!**

**Medaljom za
istaknute zasluge
odlikovan je
1943.pas rase
njemački ovčar
po imenu Čips
kao pripadnik
američke vojske
tokom II svjetskog
rata.**

Upoznajmo Ivana Tokina

Ivan Tokin je pisac. Rođen je 1971. Radio je kao konobar, šanker, prodavac čokolade, veb dizajner, IT konsultant, kuvar, copywriter. Živi u Beogradu. Nada se najboljem.

-Rekli su o njemu:

„Ma koliko obična bila svakodnevница, Tokin je njen nežni posmatrač, kroz njegov pogled ona postaje lepša, svežija, nesvakidašnja... Ono što ne vide svi, male, obične, svakodnevne titrage

koji ljudima promiču, Tokin opaža, čuje, prepoznaće, prepričava nam jedan mikrosvet do koga mi ne uspevamo lako da dođemo i čini to nepretenciozno, bez namere i toplo“ (Teofil Pančić)

Roman "Pas" je treća prozna knjiga Ivana Tokina je. Izdvojila je one najsnažnije teme kojima se autor bavi u svojoj prozi i poeziji i intenzivirala ih u liku Psa glavnog, sporednog, sveprisutnog, skromnog i sveznajućeg priповjedača. U nizu gotovo dnevničkih zapisa Tokin se obraća komplikovanom unutarnjem čovjekovom svijetu suprotstavljujući mu iskreniju i jednostavniju pasju perspektivu lišenu svega onoga što sputava modernog čovjeka u želji da se ostvari kao srećno i, prije svega, slobodno biće.

UMETNOST ČINI
ŽIVOT MOGUĆIM

U univerzumu slobode u kome se grize i voli bez kajanja, kuca malo, hrabro srce koje prijeti da uništi ili sagradi svijet. Pas je najnježniji u svojoj brzini i najsnažniji u svojoj ljubavi. Ivan Tokin je pas.

Izdvajamo iz intervjeta o romanu „PAS“...

TVOJ PAS JE JEDAN OD VAŽNIH I ČITAOCIMA OMILJEN AKTER U TVOJIM PRIČAMA, DA BEKASTA POČNE NAJEDNOM DA GOVORI, ŠTA BI JE PRVO PITAO?

Nikad nije progovorila, i odavno sam prestao da želim da bar na trenutak progovori. Da je dobila tu moć, verovatno bismo i dalje čutali, jer smo imali mnogo preciznijenačine komunikacije od govora.

KOJE SU NAJAVAŽNIJE LEKCIJE IZ ŽIVOTA KOJE SI NAUČIO OD SVOG PSA?

Taj pas me je naučio da budem bolji čovek. Toliko mi je verovao da sam bio prinuđen da postanem dostojan toga.

Komentari čitalaca na roman "PAS"...

-Žao mi je bilo sto sam morala da je ispustim iz ruku na kraju. Inace volim kako Tokin piše, ali ovo je mogao da napiše samo neko ko razume pse, i zato me pogadja svaka stranica. Hvala.

Odlična knjiga....Iskrene preporuke za sve ljubitelje dobre knjige.....Emotivna knjiga,cita se u dahu...

-Jako lepo. Jedna od onih knjiga koju ti je žao da završis, uživala sam u svakoj stranici. Tokin iznova vraća veru u ljude. Dala bih 100 zvezdica da mogu jer ova knjiga bar toliko zaslužuje.

-Preporuka jedinim ljudskim bićima koje cenim - onima koji vole i pomažu krvnenim drugarima.

Ivan Tokin je izdvojio tri knjige koje bi svako trebalo da pročita do punoletstva i to posebno zbog ovih rečenica, "a onda i zbog svih ostalih", kako kaže.

1. "Proces" - Franc Kafka

"Tek na ulici, ja nisam bolestan."

2. "Zapisи iz mrtvog doma" - Fjodor M. Dostojevski

"Priroda vas ne pita; njoj nije stalo do vaših želja ni do toga sviđaju li vam se njeni zakoni ili ne sviđaju."

3. "Galeb Džonatan Livingston" - Ričard Bah

"Nebo nije ni mesto ni vreme, jer su mesto i vreme beznačajni."

IZ INTERVJUA SA TOKINOM...

Kad ste pročitali Malog princa, poželjeli ste dag a prepišete. Nakon tri prepisane stranice posislili ste kako biste I vi mogli napisati knjigu.

Da, to je bilo kad sam bio baš mali. Nisam znao da može da se napiše knjiga, mislio sam da knjige prosti postoje. A ne mogu da kažem ni da sad mislim mnogo drugačije, knjige postoje, samo čekaju da ih zapišete.

ŽIVOT NA MARGINI KAO JEDINI VID SLOBODE

Šta je za vas reč?

Reč je devojčica od tri godine, u beloj haljinici sa karnerićima, s mlađom sestrom na leđima, musava od sladoleda, nasmejana I umorna, pospana I spremna na sve.

Ko su bili heroji vaše mladosti?

Moji heroji su uglavnom bili sportisti kao što su Mate Parlov i kasnije Igor Milanović. Što se tiče književnosti, Dostojevski je za mene najveći superheroj.

Da li mladi treba da ostanu u Srbiji?

Mislim da ne treba da odlaze, ali ne znam kako da ostanu. Sada je svetlo počelo da se gasi na veliko. Deluje mi kao da nastupa neki mračni period koji ne znam koliko će da traje.

Da li ipak postoji neko svetlo na kraju tunela?

Ima neka sreća u nesreći ostavljena je dovoljna margina da bi se stvorio neki paralelni svet, koji doduše ima sve manje prostora, pa ti možeš da organizuješ svoj život na toj margini.

**PISANJE ROMANA JE ZA MENE
PUTOVANJE U SAMOG SEBE!**

“Prvi tango”

Devojčice,
vi, koje ste večeras poslednji put
uspavale svoje lutke
i krišom od njih,
na prstima,
došle na ovu igranku,
sa zenicama pitomim,
sa zenicama srnećim,
bistrim kao najveći
kao najlepši cvet,
i vi sa osmehom toplijim
od mesečine na proplanku,
i vi, zaljubljene u prvi uvojak
što vam pokriva uho,
i zaljubljene u ceo svet...

Dečaci,
vi, koji ste večeras
prvi put nekako drukčije,
mangupski začešljali kosu,
pa vam se odjednom čini
da vam niču brkovi,
a osmeh vam na licu
sličan muškijim ljudima,
i vi, sa klikerima u džepu
i pegama na nosu,
što se pravite važni,
pa ste promenili hod,
a srce i dalje vam drhti

kao preplašeni miš
u zadihanim grudima...
Hajde, započnimo ovaj
naš prvi tango u životu!
Igrajmo!
Nije strašno
Dva levo jedan desno.
Jedan levo dva desno.
Evo, brojimo svi uglaš.
Zbogom olovnai vojnici!
Zbogom detinjstvo sa kikama
i plavom mašnom!
Zbogom sve ono što je bilo juče!
Dobro nam došlo
sve ovo što je ispred nas!
Nije ovo čas hemije
niti čas matematike.
Tiko!
Tiko za one
pred kojima se večeras
otvara mladost široka!
Umesto lutaka
pred svakom devojčicom klanja se
po jedan živi, pegavi lutak.
Umesto klikera,
u srce svakog dečaka
kotrljaju se dva topla
i nasmejana oka.

Miroslav Mika Antić

Prvi tango

Ovim putem idemo svi zajedno. Za devet godina zajedničkog druženja postali smo braća i sestre, pa je na kraju došao tužan trenutak rastanka.

Idemo auto-putem života, mijenjamo vozila i saputnike. Odrasli su na bili znakovi koji nas upućuju na ispravan cilj. Putovali smo već duže vrijeme zajedno, povezali smo se i postali nerazdvojni. Naše odjeljenje ima neraskidivu vezu, ali je ipak došao kraj toj vožnji, vrijeme da se svi rastanemo i pređemo u različite autobuse. Zauvijek ću biti zahvalna za sve lijepе trenutke koje ste mi pružili. Marljivo ću ih čuvati i staviti u kofer nezaborava. Krenuli smo u život vrlo hrabrim korakom, ali znam da nisam sama jer, iako nisu sa mnom, mene i moje prijatelje vežu uspomene iz kofera koje svi čuvamo.

Na auto-putu života dijelimo sjedišta sa različitim osobama, različitih karaktera i mišljenja. Svima vama koji ste bili sa mnom želim da kažem hvala za savjete, kritike, pohvale, mišljenja,, za sve uspomene koje ste mi pružili.

Jana Burzanović

U prvom razredu, kao maleni pačići, gegali smo se do učionice. Svi smo sa sobom nosili veliki, prazan kofer. Sada odlazim iz škole sa tim istim koferom, teškim, punim uspomena.

Kada sam prvi put ušla u školu, sve je bilo ogromno, zadržavajuće. U učionici su me čekali moji drugari iz vrtića i moja učiteljica. Nisam očekivala da ću se sa svima iz te učionice toliko zbližiti, toliko da ih smatram porodicom. Sa tom svojom porodicom sagradila sam uspomene, velike kao toranj, uspomene koje su obilježile moje djetinjstvo i koje će, znam, obilježiti čitav moj život.

Nikada neću zaboraviti kikotanje tokom časa, prepisivanje na testovima, šaputanje, zbijanje šala, sve ću to nositi kroz život kao sjećanje na svoje radosno djetinjstvo, na svoje prijatelje, na svoju porodicu. Bliži se rastanak. Osjećanja su pomiješana. Sreća i tuga se miješaju kao crvena i plava boja tokom zalaska sunca.

Srećna sam jer je baš meni predavala učiteljica Maja, koja nas je naučila da se volimo, da branimo jedni druge, da se družimo i „držimo“ zajedno. Na tome ću joj uvijek biti zahvalna. Srećna sam što sam za ovih devet godina školovanja stekla prijatelje za čitav život. Stekla sam prave prijatelje, a pravih prijatelja danas je malo, jer je ovaj svijet pun laži, pakosti, zavisti i ljubomore. U tom svijetu mi smo uspjeli da širimo ljubav. Naučili smo da volimo.

Tužna sam. Rastanak je blizu. Ne želim da se rastanem od svog odjeljenja, od ove škole, od svojih nastavnika. Previše je uspomena. Bojam se. Bojam se

naših polamaturanata

suza koje će poteći, bojam se da neke prijatelje više nikada neću vidjeti. Bojam se okrutnosti svijeta odraslih, bojam se da ne postanem jedna od onih hladnih ljudi koji brinu samo o poslu, koji su umorni i nemaju ljubavi u sebi. Ali se ne bojam reći sve ovo, ne bojam se svojih emocija, jer znam da su one stvarne, baš kao što su stvarni ova hemijska i ovo parče hartije na kojoj pišem.

Biće mi jako teško rastati se, ali sa sobom ću ponjeti jedan veliki kofer, pretrpan divnim uspomenama koje sobilježavaju moje djetinjstvo, moje školovanje, prijatelje i nastavnike. Zbog toga osjećam sreću.

Maida Matezić

Devet godina, cijelih devet godina je prošlo otkad smo došli u ovaj dvorac znanja. Pored učenja, ostalo nam i mnogo uspomena. Neke su dobre, neke loše, ali će nam to vrijeme mnogo nedostajati.

Od prvog razreda su nas u našim avanturama pratili nastavnici. Bili su pored nas i u najboljim i u najgorim momentima, bili su tu kad nam je trebala podrška ili kad nam je trebalo uputstvo. Takođe su tu uvijek bili drugari. Ko, ako ne oni, je mogao da nas uvuče u neprijatnosti? Ali, bez obzira na polomljene prozore, ruke, noge, uvijek smo to pretvarali u zabavu.

Naravno, glavni dio škole je nauka. Naučili smo da brojimo, čitamo, da tumačimo metafore, zašto je izbio Prvi svjetski rat, Pitagorinu teoremu, ko je kralj Afrike, ali to nije najbitnije naučili smo da se ponašamo, da razmišljamo, da poštujemo jedni druge.

Sada se završava ova duga avantura. Izgleda da je najteži dio iza nas, a ispred nas čeka nešto „već viđeno“. Zato, na kraju osnovnog školovanja želim da kažem: Hvala za najboljih devet godina!

Igor Koval

MIHAIRO MILJANIĆ

OSTAVILI SU NEIZ

Koliko jezika znate, znate li barem da pričate svoj jezik dobro? Znate da svirate klavir ili da rješavate teške matematičke zadatke? Najčešće svako od nas ima u nečemu talenat, a možete li zamisliti nekoga ko ima talenat u svemu? A šta ako vam kažem da je taj neko obični učenik 9. razreda. Ne vjerujete?!

Učenici škole Jugoslavije imaju sreću da se školju sa Mihailom Miljanićem. Budući običnim učenikom on pokazuje idealne rezultate u školi i van nje. Svaki dan se oduševimo njegovim idejama, njegovo nestandardno razmišljanje zadivljuje čak najbolje nastavnike.

Niko nije siguran je li on dijete ili živi kompjuter, u njegovom pamćenju ostaju stotine latinskih naziva hemijskih elemenata, imena svjetskih najznačajnijih vojskovođa i svemoguće informacije o piramidama. Njegova radoznalost oduševljava, a želja za učenjem poražava. Pored običnih jezika, italijanskog i francuskog, on zna i japanski, hindi, mandarinski, kantonski, arapski, hebrejski. Takođe zna i da prevodi pjesme sa kineskog jezika i da piše Brajovom.

Danas, kad djeca nerado uče, on provodi vrijeme uz knjigu i usavršava umijeće sviranja klavira.

Zadovoljstvo je imati druga kao što je Mihailo. Mnogo ga poštujemo i radujemo se njegovim uspjesima.

BRISIV TRAG

IGOR KOVAL

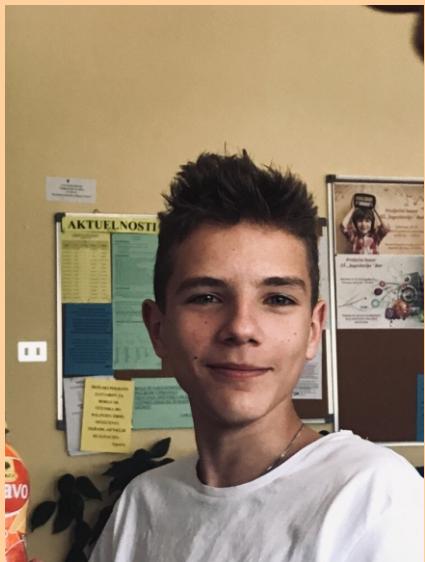
Došao u našu školu iz rodne Ukrajine . Nalik junaku iz Egziperijevog romana, u plavim starkama, tih, gotovo neprimjetan, prodorno plavih očiju i usredsređenog pogleda. Lijep. Slabo je govorio naš jezik, samim tim je imao otežanu komunikaciju sa nastavnicima.

Njegovo „Ja ne razumijem!“ na slabom crnogorskom, izazivalo je smijeh.

Ubrzo je dobijao petice na pismenom iz književnosti, ponekad čak i jedini u odjeljenju. Dođe iz Ukrajine, a piše o Baru i među takmičarima iz svih barskih škola osvaja nagradu.

Kao i svi genijalni ljudi, u bučnoj raspravi na času, čeka svoj trenutak i sažeto, u jednoj rečenici kaže suštinu i izazove muk. Divljenje. Genije je matematike! Sve je kod njega logički povezano. Učestvovao je dva puta na Državnom takmičenju Crne Gore i četiri puta na Olimpijadi znanja.

U panici koju izazivaju pismeni zadaci i testovi, nikad nije prepisivao i bavio se dječijim “puškicama“. Kaže: „Zašto, pa to onda nije moje?!“ On hoće svoje. On želi svoje. Ne treba mu lažno predstavljanje, lažne vrijednosti. Zašto, kad posjeduje prave, brilijantne.

Brzo je postao dio nas. Osvajao nas je svojom duhovitošću, snagom intelekta, genijalnim idejama, uvijek spremam da sasluša, da pruži podršku, neopterećen predrasudama, van svih kalupa, klišea. Nikad ne kritikuje, ne osuđuje. Smatra da nema na to pravo. Uvijek slijedi svoje srce

I uvijek je sav svoj. Naš drug, Igor Koval

DRUŠTVENE MREŽE

ANKETA

1. Da li imаш profil na nekoj društvenoj mreži?
a) DA
b) NE
c) 1-2h
d) 2-3h
e) 3h i više
2. Na kojoj?
a) Facebook
b) Instagram
c) Twiter
d) Snapchat
a) DA
b) Samo kad očekujem bitan poziv/poruku
c) NE
3. U toku radne nedelje (ponedjeljak-petak) na društvene mreže idem:
a) Svakodnevno
b) 2-3 puta nedjeljno
c) Rijetko
a) DA
b) NE
4. Koliko često odlaziš na društvene mreže u toku dana?
a) Nemam otvoren profil
b) Ne odlazim svaki dan
c) Jednom
d) 2-5 puta
e) 5-10 puta
f) Više od 10 puta
a) DA
b) NE
5. Koliki vremenski period provodiš na društvenim mrežama u toku dana?
a) 15-20 minuta
b) 30 minuta-1h
a) DA
b) NE
6. Stoji li tvoj telefon na stolu za vrijeme ručka/učenja/druženja?
a) DA
b) Samo kad očekujem bitan poziv/poruku
c) NE
7. Da li ti mobilni telefon stoji pored kreveta kad odeš na spavanje?
a) DA
b) NE
8. Da li provjeriš društvene mreže prije spavanja ili ujutro nakon buđenja?
a) DA
b) NE
9. Moj profil je dostupan:
a) Svima
b) Samo odabranima
10. Na svoj profil postavljam:
a) Slike
b) Komentare
11. Koliko često objavljuješ sadržaje na društvenim mrežama?
a) Više puta svaki dan
b) Jednom nedjeljno
c) Jednom dnevno

d) Par puta nedjeljno	e) Većina mojih prijatelja je na društvenim mrežama pa je logično da sam i ja	1 2 3 4 5
e) Par puta mjesечно	f) Većina mojih prijatelja se pokazuje boljim na društvenim mrežama nego uživo	1 2 3 4 5
f) Par puta godišnje	g) Nije mi dosadno kad sam na društvenoj mreži	1 2 3 4 5
g) Ne objavljujem sadržaj	h) Ubijam vrijeme odlaskom na društvene mreže	1 2 3 4 5
12. Koliko imаш prijatelja na profilu?
100, 200, 300... _____

13. Zbog čega si na društvenim mrežama?
(1-u potpunosti se slažem; 2-uglavnom seslažem; 3-nisam siguran/a; 4-uglavnom se neslažem; 5-uopšte se ne slažem)
15. Da li možeš da zamisliš svoj život bez društvenih mreža?
- a) DA
b) NE

Iskaz:

a) Druženje sa postojećim prijateljima	1 2 3 4 5	16. Moji roditelji znaju šta radim na društvenim mrežama.
b) Upoznavanje novih ljudi	1 2 3 4 5	a) DA b) NE
c) Saopštavanje događaja iz svog života (fotografije, poruke...)	1 2 3 4 5	17. Koliko su tvoji roditelji dosljedni kad te kažnjavaju oduzimanjem telefona?
d) Praćenje događaja (fotografije, story...)	1 2 3 4 5	a) Uopšte nisu, samo mi prijete oduzimanjem b) Oduzmu ali na kratak period ne koliko su rekli c) Dosljedni su u svojoj odluci
14. Koji su razlozi za to?
a) Lakše se upoznaju novi ljudi preko Interneta nego uživo	1 2 3 4 5	18. Da li si ikada upoznao neku osobu koju znaš sa društvene mreže?
b) Bolje se upoznaju postojeći prijatelji preko Interneta nego uživo	1 2 3 4 5	a) DA b) NE
c) Lakše se saopštavaju neke stvari online (npr.chat) nego lično	1 2 3 4 5	19. Da li si primio/la poruke neprijatnog sadržaja ijesi li nekoga obavijestio/la?
d) Ljudi sve više imaju vremena za online nego uživo	1 2 3 4 5	a) Primio/la sam i obavijestio/la roditelja/PP službu/odjeljenskog starješinu b) Primio/la sam bez saznanja roditelja c) Ne, nisam primao/la takve poruke
20. Ocijeni Anketu (od 1-5)
- 1   2   3   4   5

1. CILJ ANKETIRANJA

Novi mediji i nova tehnologija temeljno su promijenili način života, a najviše utiču na mlade. Željeli smo da saznamo da li su učenici svoje slobodno vrijeme u potpunosti ispunili društvenim mrežama i jesu li vremenom postali zavisni od njih.

2. TEHNIKA PRIKUPLJANJA PODATAKA

Anketu su sastavili članovi Literarne sekcije (IX razred). Sastoje se od 20 pitanja sa više ponuđenih odgovora. Anketu su popunjavali učenici VIII i IX razreda i bila je anonimna. Učenici su birani po dobrovoljnoj osnovi.

3. UZORAK

Anketa je sprovedena u OŠ "Jugoslavija". Ukupan broj ispitanika: 30. Starosna struktura: 13-15 godina. Polna struktura: 18 djevojčica i 12 dječaka.

4. ANKETA O DRUŠTVENIM MREŽAMA

5. ANALIZA DOBIJENIH REZULTATA

Analizom se željelo doći do glavnog cilja-saznati da li postoji nesrazmjera između količine provedenog vremena na društvenim mrežama i samoprocjene o vlastitoj zavisnosti.

100% ispitanika ima otvorene profile na društvenim mrežama, a najpopularnija je Instagram (83%) i Snapchat (73%). Čak 86% učenika je odgovorilo da svakodnevno posjećuje društvene mreže u toku radne nedelje, a 63% više od 10 puta dnevno, dok je svoju procjenu da je zavisan od društvenih mreža označilo 40% ispitanika. Može se zaključiti da više od 60% djece ne primjećuje ništa čudno u činjenici što preko 10 puta dnevno odlazi na društvene mreže i da na njima njih 43% provedu preko 3h u toku radnog dana.

Dalje, sa samoprocjenom učenika o vlastitoj zavisnosti od društvenih mreža zanimljivo je uporediti odgovore da mobilni telefon stoji na stolu za vrijeme učenja/druženja kod 56% ispitanika, da njih 76% tokom spavanja drži telefon pored kreveta i da 76,60% provjerava društvene mreže prije spavanja ili ujutro nakon buđenja. Uzimajući u obzir ove odgovore i njihovo poređenje sa procjenom učenika o zavisnosti, rezultati govore da djeci ne predstavlja zavisnost odlazak na društvene mreže prije spavanja ili odmah nakon buđenja, već to smatraju normalnom radnjom i normalnim ponašanjem. Iz tih rezultata vidljivo je da učenici nemaju predstavu o tome šta predstavlja zavisnost od društvenih mreža.

86,60% ispitanika je reklo da je njihov profil dostupan samo odabranima (ne svima), 70% na profil postavlja slike, a 43% djece objavljuje sadržaje par puta nedjeljno, što dovodi do zaključka da su ove pretpostavke potvrđene. Na pitanje-Zbog čega si na društvenim mrežama?, odgovoren je uglavnom da je razlog druženje sa postojećim priateljima, ali je velikom broju (66%) razlog upoznavanje novih ljudi. Zabrinjava podatak da njih 33,30% misli da se preko Interneta lakše upoznaju novi ljudi nego uživo, 67% bolje upoznaje postojeće prijatelje nego uživo, 100% lakše saopštava neke stvari online nego lično, 64% ima više vremena za online nego uživo, 30% da se većina prijatelja pokazuje boljim online nego uživo, a 100% smatra da je logično da su na društvenim mrežama kad je i većina njihovih prijatelja, što dovodi do zaključka da postojeće hipoteze nisu potvrđene.

6. ZAKLJUČAK

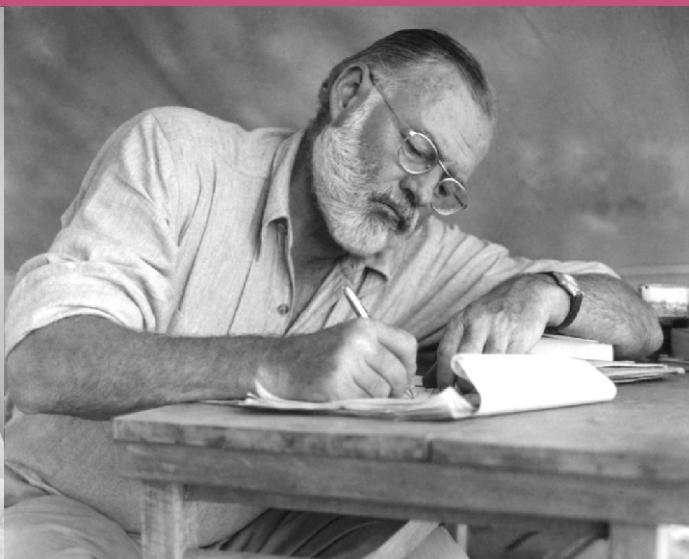
Pojava društvenih mreža u našoj svakodnevničkoj životu je potpuni preokret, a one su postale veliki dio naših modernih života. Društvene mreže danas nude mnoge dobre opcije gdje se mogu pratiti razne aktualne teme s najnovijim informacijama u najbržem mogućem roku. Nažalost, društvene mreže imaju i nedostatka, jer upravo putem njih svijet postaje prepun lažnih života, loših vrijednosti i mogućnosti da se svako predstavi kako god želi. One su danas i jedan od najvećih poroka, posebno mladih, pa je zbog toga ova tema i obrađivana. Kako bi mladi što bolje predstavili sebe i svoje živote, sa željom da nasmiju i zabave svoje virtuelne prijatelje, danas njih mnogo predstavlja svoj život prekriven lažima koji čine lažne fotografije na idealnim mjestima. Čini se da počinje da vlada trend na društvenim mrežama da je normalno objavljivati gotovo svaki segment svog života i dijeliti ga s velikim brojem osoba s kojima inače ne bi bili u čestom kontaktu, a isto tako da je normalno priuštiti sebi luksuzne stvari i putovanja. Može se primijetiti kako pojedine mlade osobe žele dokazati i pokazati savršene trenutke u životu samo u online verziji gdje su svi negativni i loši trenuci izbrisani i nepostojeći, s krajnjom željom da se postigne što veći broj reakcija divljenja ispod objave. Uz vlastito odobravanje koje potvrde virtualni prijatelji, neki korisnici konstantno pregledavaju tuđi sadržaj i bez razloga odlaze na mreže kako bi popunili vrijeme. Brojanje reakcija na objavljenim sadržajima, praćenje tuđih života i pregledavanje tuđih fotografija polako postaju bolest i opsesija današnje djece. Više ne postoji ni jedan segment našeg društva gdje društvene mreže i virtuelni svijet nisu stigli. Naravno, treba prigrlići modernu tehnologiju i sve pozitivne stvari koje nam ona pruža. Ali, treba se zapitati postoji li previše? Kada je dosta? Mogu li se mladi razvijati u osobe s pravim vrijednostima ako im društvene mreže prikazuju isključivo izvrnutu i savršenu sliku svijeta? Hoće li na mladim svijet ostati i opstati, ako nastavimo da se zatvaramo u lažni virtuelni svijet bez kontakta sa stvarnim svjetom?

7. LITERATURA

*Internet

"Ne postoji lojalniji prijatelj od knjige"

Pisac kojeg volimo

Ernest Hemingvej je bio novinar i jedan od najboljih američkih pisaca 20. vijeka. Dobio je Nobelovu nagradu za književni doprinos.

Ernest Hemingvej je rođen u Illinoisu 21. jula 1899. godine. Još u srednjoj školi je radio za školske novine pišući najviše o sportu. Svoju karijeru je započeo kao novinar za jedan list kada mu je bilo samo sedamnaest godina. Tu je spoznao svoj spisateljski talenat i pisanje je postalo njegov životni poziv. Pored pisanja, bavio se i lovom i ribolovom. Bio je veoma radoznala ličnost i voleo je da putuje. Obišao je Evropu, Kinu, Afriku, Ameriku, a živio je u Parizu, Ki Vestu i Havani.

Kada nije pisao, Hemingvej je bio u stalnoj potrazi za avanturom poput lova u Africi, koride u Španiji, pecanje na Floridi. Tokom svojih avantura često je imao povrede i čak je preživeo nekoliko avionskih nesreća. Dok je izveštavao u Španskom građanskom ratu upozao je koleginicu Martu Gelhorn, koja mu je uskoro postala treća žena. Tada je i prikupio materijal za roman „Za kim zvona zvone“ koji govori o njegovom iskustvu u ratu. Taj roman je nominovan za Pulicerovu nagradu.

BAJKA O ZAČARANOJ PRINCEZI

Jednom davno, prije mnogo godina, u jednom dalekom kraljevstvu živjela je vještica. Ona je bacila kletvu na izvor koji je proticao kraljevstvom. Kletva je bila takva da ko god popije vodu sa tog izvora, pretvorio bi se u životinju.

U tom kraljevstvu kralj i kraljica su dobili malu djevojčicu. Maloj princezi je bilo zabranjeno da izlazi iz dvora da ne bi slučajno popila vodu sa izvora. Jednom prilikom, kada je imala 18 godina, princeza Anabela je pobegla iz dvora da vidi kako izgleda ostatak kraljevstva. Htjela je da sazna šta je to toliko strašno, pa joj otac brani da izlazi.

Šetajući kraljevstvom, nikome nije rekla kako se zove. Uživala je u obilasku, vidjela je kako žive drugi ljudi i čime se bave. Dok je tako istraživala, odjednom se našla u šumi. Hodajući kroz šumu došla je do ukletog izvora.

Prišla je izvoru i gledala u njega misleći da je predivan. Sunce se presijavalo u njemu, bio je bistar, mogao se vidjeti svaki kamenčić na dnu njega. Tako je Anabela odlučila da popije vode, jer je od šetnje ožednjela. Uzela je malo vode u ruku i popila. Osjetila je da se nešto čudno događa. U sljedećem trenutku, kada je vidjela svoj obraz na vodi, nije mogla da vjeruje, bio je to odraz prelijepе srne. Princeza se uplašila i otrčala u šumu. Obuzeo ju je strah, nije znala šta da radi, ni gdje da ide...

Kada je kralj saznao da je princeza nestala, odmah je poslao svoju vojsku da je traže. Tražili su je dugo, tražili je svuda, ali je nisu našli. Kralj i kraljica su bili očajni...

Jednoga dana jedan kraljević je krenuo u lov. Idući šumom ugledao je nešto najljepše što je video u životu. Video je prelijepu srnu ispred sebe. Polako joj se približavao, ali se srna uplašila i pobegla. Kraljević je bio općinjen srnom. Svakoga dana dolazio je na isto mjesto da je traži.

Nakon nekog vremena pojavila se mala svjetlucava vila. Ona je ispričala kraljeviću za sve i rekla mu da poništi kletvu. Jedini način da se poništi kletva je da ode do tajnog izvora za koji je samo vila znala i da popije vodu sa njega.

Posle desetak dana našao je srnu, polako joj prišao i rekao kako može poništiti kletvu. Tako su i učinili. Otišli su do izvora, srna je popila vode i postala prelijepa djevojka. Kada su se pogledali, zaljubili su se jedno u drugo...

Kasnije su otisli na dvor. Princeza je sve ispričala ocu i majci, a oni su bili jako srećni. Kralj nije imao ništa protiv vjenčanja...

Maksim Todorović

MAJČINA LJUBAV

Nekada davno, u dvoru na kraju malog grada, živjela je princeza Ana sa svojim ocem Karloom I. Ana je bila divna djevojka, duge plave kose i kristalno plavih očiju. Svi su je u gradu voljeli i divili se njenoj ljepoti. Međutim, ona je rijetko kad izlazila iz dvora. Jedino bi sa ocem nekada prošetala vrtom. Majka joj je davno umrla, ali se sjeća svake njene nježne riječi, svih bajki koje joj je pročitala. Anin otac, car Karlo I, plašio se da ne izgubi i Anu...

Jednoga dana, dok je šetala sa ocem, vidjela je divnog momka u vrtu. To je bio mladi carev savjetnik. Prišla mu je i upoznala se sa njim. Desila im se ljubav na prvi pogled i, nakon nekog vremena, htjeli su da se vjenčaju. Ipak car je bio protiv tog braka i zabranio ga. Ana je bila jako tužna i neko vrijeme nije izlazila iz svoje odaje. Jedne noći majka joj je sišla sa neba i rekla joj da ne brine i da će sve ona da riješi.

„Draga Ana, ne brini, ja ču sve da riješim. Sjutra u ovo doba ču doći. Čekaj me.“

„Ali, majko...“, Ana nije uspjela da dovrši rečenicu. Majka joj je nestala. Došla je u muževljev san. „Dragi moj, zar nećeš dopustiti vjenčanje svoje kćeri?“, upita ga. „Naravno da neću“, odgovori. „Ali, dragi...“, poče, ali je muž prekide. „Ne!“, odgovori, „neću da je izgubim kao što sam i tebe!“ „Znam da je voliš i da ne želiš da je izgubiš, ali ona je vrlo tužna. Dozvoli joj da se uda, vjeruj mi, nećeš pogriješiti...“, reče tihim, milim glasom. Ovo je kralja raznježilo i rekao joj je da je vjenčanje dozvoljeno. Žena ga poljubi, i nestade.

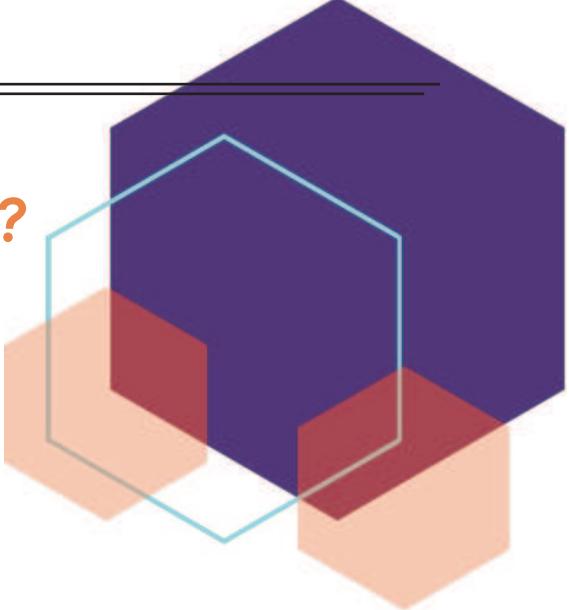
Slijedeće noći majka dođe kod Ane i reče joj dobre vijesti. „Jao, kako sam srećna! Ali, da li si ti stvarna...? Da li stvarno stojiš ispred mene?“ Majka joj odgovori: „Naravno, uvijek sam tu, samo me ne vidiš svaki put. A sad uživaj i raduj se, jer ćeš uskoro postati kraljica.“ Anajoj se zahvali i majka nestade.

Vjenčanje je bilo veličanstveno. Presrećna Ana postala je kraljica. Ubrzo nakon vjenčanja na svijet je došao mali princ. Ana se svaku noć zahvaljivala majci i sve više shvatala kolika je veličina i snaga majčinske ljubavi... a njena majka je bila ponosna na nju i srećna zato što je i Ana bila...

Ines Brkanović

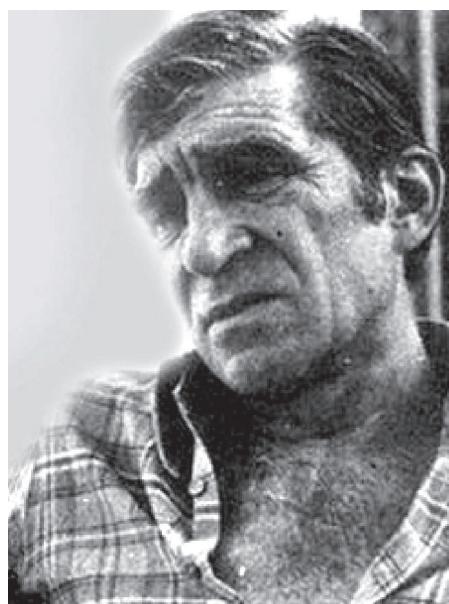
Zašto smo izabrali baš njega?

*Uz Mikine stihove bezbolnije
i ljepeše odrastamo*

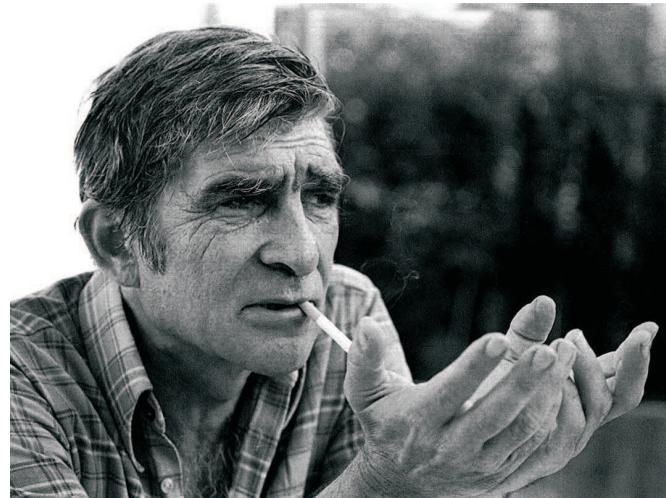
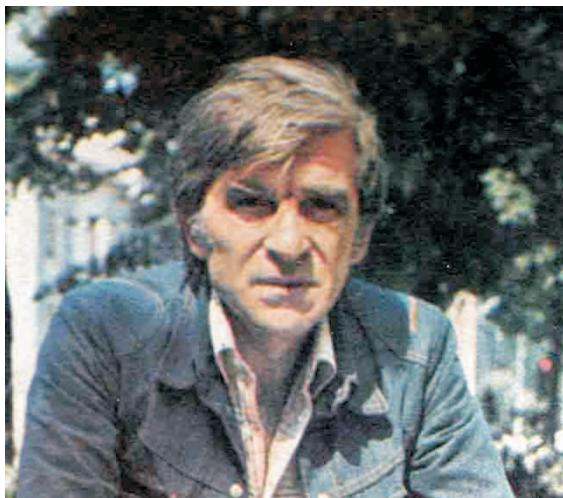

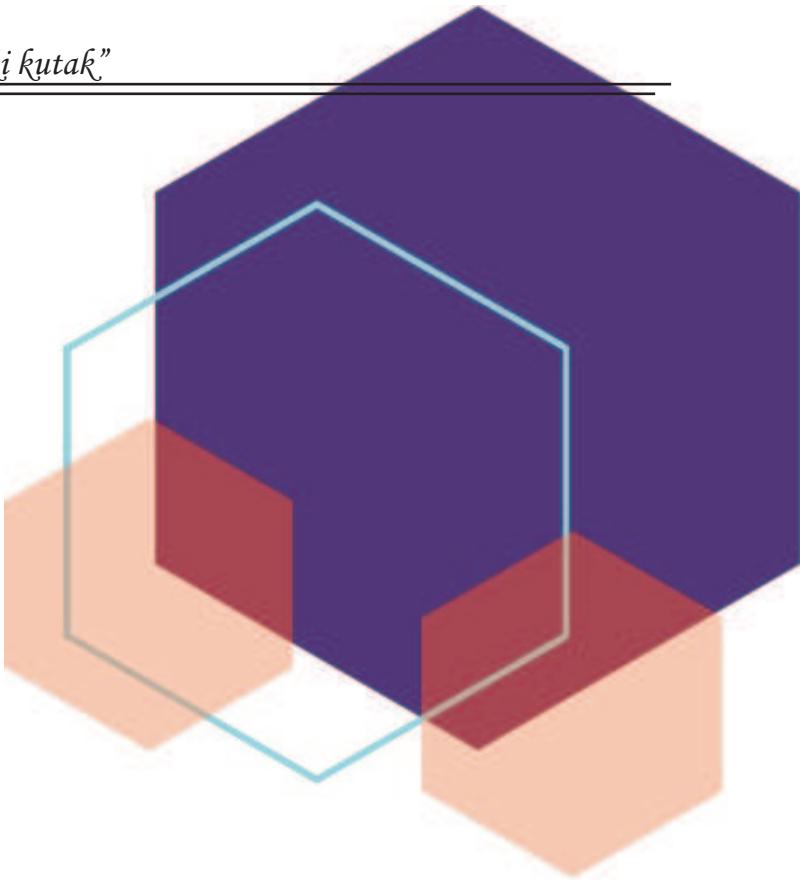
Miroslav Mika Antić rođen je 14. marta 1932. godine u Mokrinu, u Banatu, u ravnici za koju je umio da kaže da je "zemlja bez odjeka, gde jata ptica ne leti, već se mogu ubrati, a da je Mlečni put do kolena i da zvezde rastu u žbunju".

Imao je problema sa pisanjem svoje biografije, koju je pokušavao da sastavi svakog dana, svjestan činjenice da će đaci u školi morati da uče živote pisaca. Mika je umio da kaže za sebe da je bio najgori đak, jer ni svoj život nije naučio.

"Nikada neću napisati knjigu 'Druga ljubav' jer su ljubavi koje se dogode čoveku, u stvari, prve ljubavi a, ako je zaista ljubav u pitanju, tu nikakvom brojanju nema mesta".

UKRAO PRVU PJESMU!

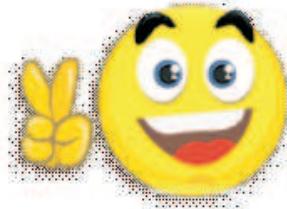
"Bojao sam se da napišem drugu pesmu, kako me ne bi provalili, jer sam znao da će biti lošija. Ceo treći razred sam živeo od slave koju sam stekao zbog prepisane Desankine pesme", piše Antić.

Kada je Mika bio treći razred osnove škole u "jednom dalekom" selu, kako je napisao, njegovo odjeljenje je dobilo zadatak da napiše pjesmicu. Nekako mu je knjiga Desanke Maksimović dospjela u ruke u kojoj je bila pjesma koja mu se jako dopala. Mika je nju prepisao i podvalio kao svoju. Kada je pročitao

pred svima, dobio je pohvale i mnogi su govorili kako će on biti veliki pjesnik jednog dana. Na kraju školske godine, svi odlični đaci za svoj uspjeh u školi su dobijali knjigu, pa i Mika, iako je bio vrlo dobar. "Jedino je moja knjiga bila zapakovana u finu hartiju, a kada sam otvorio, video sam

da sam od učitelja dobio onu knjigu Desanke Maksimović", napisao je pjesnik shvativši da mu je učitelj na jedan fin način dao do znanja da je znao za "krađu"! "Da to nije uradio, verovatno nikada ne bih imao zadovoljstvo da nešto sam napravim, a najveće zadovoljstvo je kada čovek nešto sam stvoril".

"Najveće zadovoljstvo je kada čovek nešto sam stvoril."

Kefalica

Pitali smo najmlađe šta je...

MATIČAR?

- Onaj ko daje vlast kraljevima (Adem)
- Neko ko dobro radi matematiku (Andrija)
- On zna da montira stvari (Jana)
- Zna da izračuna i dođe do tačnog broja (Andrej)
- Čovjek koji prodaje markere (Anastasija)
- Onaj što priča kad se neko vjenča (Zara)
- Onaj što po licu crta razne likove (Lazar)
- Vidjela sam ga kad su se Anđelka i Andrija (u seriji) trebali vjenčati, ali više nije mogao da ih čeka, jer je Anđelka kasnila (Janja M.)

DIREKTOR?

- Onaj što gleda kakvi su đaci i, ako ne poštuju pravila, kazni ih (Dalila)
- Može da ti da otkaz, ali možeš i ti njemu (Andrej)
- Dobro je biti direktor (Janja M.)
- Ona sve gleda, jer mi mama svako jutro govori da požurim, da je ne kazni njen direktorica (Janja M.)
- Kada vam neko naređuje. Može biti strog ili fin (Lana)
- Onaj koji sjedi cijeli dan na stolici i gleda na kamere (Nađa V.)
- Stroga osoba koja je radila puno godina i sagradila školu (Arslan)
- Onaj koji vodi školu. Direktor je jedna klasa (Vasilije)

DRŽAVA?

- To je jedan grad (Filip)
- Kad se negdje držiš (Viktor)
- Država je dalje od Bara (Nađa)
- Kad se neka krivična djela urade (Halis)

PREDSJEDNIK DRŽAVE?

- On je nekako kao kralj. Mnogo je bogat i zaštićen (Andrija)
- Izmišlja gradove, brine o ljudima i pravi zakone (Nemanja)
- Stalno ide da posjeti druge predsjednike (Adem)

- Bogat je i ima puno zlata (Janja M.)
- On čuva granice da mu neko iz druge države ne bi pravio probleme (Elena)
- Predsjednik je bog (Lazar)
- Kod nas je glavni Milo Đukanović (Andrej)

LJUBAV?

- Kada nekoga voliš, paziš i grliš (Andrija)
- Kada se svi maze sa nekim (Lazar)
- Kada pazimo jedni na druge (Mina)
- Kad se vole muž i žena ili brat, mama i tata (Miloš)
- Kad se neko voli, kad je cijela porodica na oku (Lana)
- Kada mama voli svoju djecu (Nađa V.)
- Kad nekog voliš, kad se neko bije, to se voli (Lana M.)
- Kad se neko nekom svidi i on njemu (Anka)
- Kada neko ima bebu zajedno, kad neko na nekog misli i neko ne spava zbog njega/nje (Arslan)
- Kad se dvije osobe vole. Mogu se voljeti muž i žena, brat i sestra, momak i djevojka. A neko voli nekog i ne može da mu kaže, jer je stidljiv (Dunja)

KOLEKTIV?

- To je kad sakupljaš kolekciju nečega (Andrija)
- To je nekoliko kola odjednom (Adem)
- Možda je to količina nečega (Adem)
- Jedna mala bočica i kad namažeš opet preko toga možeš da pišeš (Stefan)

KARAKTER?

- To je ono kako reagujemo (Adem)
- Jaki mišići (Amina)
- Karakter ide na karate (Berina)

PUBERTET?

- Kad porastemo i imamo bubuljice (Ljubica)
- Kad porastemo, pa se ljubimo (Vanja)

ZALJUBITI SE?

- Kad ti se neko sviđa, kao meni Elena. Ja nju volim, a ona mene ne (Miloš)
- Kad si u nekoga zaljubljen, kad nekoga cijeniš i podržavaš, kad ga držiš za ruku (Lana)
- Kada neko nekog ljubi i kada je tata zaljubljen u mamu (Nađa V)
- Znači da nekog jako voliš. Neki kriju svoja osjećanja, a neki odmah kažu (Anka)
- Kad neko ima isto mišljenje i kada su nekome rumeni obrazi (Arslan)
- Kad se neko nekom sviđa. Taj neko se zadivi u tu osobu! Radio bi nešto da se neko zabavi, nešto da njemu ne smeta, treba se lijepo ponašati, ne treba ga gnjaviti. Može se zaljubiti djevojčica u dječaka, ili obrnuto (Elena D)
- Znači voljeti nekog i govoriti istinu prema njemu (Vasilisa K)
- Kad je djevojka: slatka, mirna, dobra i duhovita, pa se dječak ili momak zaljube (Dunja)
- Kada, na primjer, Ogi sluša sve što mu Elena kaže zato što je on u nju zaljubljen i on joj sve onda daje (Lara)

STOMATOLOG?

- To je neko ko postavlja pitanja da li dijete može da ide u školu (Nađa)
- To je doktor za stopala (Filip)
- Kad majka dođe, pa je doktor uspava da joj izvadi bebu iz stomaka (Vasilije)

KAZNA?

- Kad dijete naljuti mamu, pa mu ona da batine (Varja)
- Kad neko ode u čošak (Amina)
- Kad je neko zatvoren u sobi (Amar)

MAŠTA?

- Kad si sam i kad zamišljaš da si u gradu čokolade (Andrija)
- Mašta može biti stvarna, a i ne mora (Mina)
- I odrasli imaju maštu, ali je njihova stvarna (Adem)

SIMPATIJA?

- Kad se neko voli i ljubi u usta (Maida)
- Kad neko hoće da se grli (Vasilisa)
- Kad ti se neko dopao ili ti se sviđa, pa ne možemo reći da se neko zaljubio, nego da ima simpatiju (Lana M)
- Kad se dječak ili djevojčica jako sviđaju, zato se ponekad prave važni i pametni (Anka)
- Nešto slično kao zaljubljen, ali kada mi je neko simpatija, ja mu kažem, ali to se završi loše kao sa Lanom, ali mi je i dalje simpatija (Arslan)

- Kad se dječaku dopada neka djevojčica, ali nema hrabrosti da joj pride i kaže (Ksenija P)
- Kada dječak vidi neku djevojčicu i draga mu je, a nema hrabrosti da joj to objasni i da iskaže osjećanjima (Dunja)
- Kad ti se neko dopada, kao što se meni sviđa Matija (Jovana)
- Kad se nekome sviđa. Ali, mi smo još mali da imamo simpatiju, ali dječaci se stalno zaljubljuju (Lara)

PRIJATELJ?

- Kad ti neko pomaže oko domaćeg (Miloš)
- Neko ko ti čuva leđa kad je s tobom u opasnosti (Arslan)
- Neko ko ti uvijek pomaže. Ne mora biti iz odjeljenja, i iz drugog odjeljenja, čak i iz drugog razreda. Može iz parka, nije ni bitno (Ksenija P)
- Osoba koja ti sve opravi. Osoba koja te čuva od neprijatelja (Elena D)

UČITELJICA?

- Učiteljica je najbolja učiteljica na svijetu. Zove se Goca (Nađa V)
- Kada uči svoje đake i ima pravo da viče (Nađa O)
- Učiteljica je moja učiteljica: pametna, lepa, duhovita i fina (Anka)
- Kada uči svoje đake. Ima pravo da viče, jer mi moramo da slušamo šta nam se kaže. Zato, nema izgovora (Dunja)
- Posebna osoba koja dijeli znanje sa nama (Vasilije)
- Učiteljica je: dobra, pametna, lijepa, razumna. Može biti dobra i stroga, a naša je Gordana Ratknić

BRAK?

- Kad se pravi svadba (Amar)
- Kad neko nekome daju poklone (Jelena)
- Kad se vjenčaju i na taj dan slave (Varja) (Lara)

Usopmene iz škole koje će nositi kroz život

Djetinjstvo i osnovna škola. Najbezbrižnije vrijeme naših života, ali se to vrijeme polako završava...

Mališani stoje u redu, drže se za ruke, dok učiteljica broji da li smo svi tu. Bili smo klinci koji tek kreću sa upoznavanjem života i svijeta, radosno skakući i druže se.

U ovih devet godina zajedno smo se smijali, plakali, radovali, ljutili, razočaravali, plašili. Sve sam to proživjela sa svojim odjeljenjem. Zajedno smo postali ljudi. Skupa smo prevazilazili različite faze odrastanja, različite strahove i različite načine razmišljanja.

Svakog dana, već devet godina, se zajedno svađamo, mirimo, veselimo. Kada sam sa njima, osjećam se kao sa svojom porodicom.

Naše zajedničke avanture ču zauvijek pamtit, jer su baš one nešto najvrednije. Sjećam se svakog nestašluka iz nižih i iz viših razreda...

Pamtim svakodnevne razgovore sa našom učiteljicom. Pamtim svaki njen osmjeh, ali i kada nam je vikala jer nešto ružno uradimo. To i sačinjava djetinjstvo - i pravilni i pogrešni postupci. Kako prelazimo iz razreda u razred, sazrijevamo i smijemo se nekim nestašlucima iz prethodnih godina.

Sjećam se svakog straha i treme pred pismeni, svakog došaptavanja. Onda nas nastavnici opominju, a mi glumimo ka da baš ništa nismo uradili.

Sada svako od nas ide svojim putem, polako se razilazimo. Svako postaje formirana ličnost, ali nam je osnovna škola pomogla i dozvolila da to postanemo. Baš kroz ove zajedničke događaje, avanture i nestašluge smo postali ovo što smo sada.

Rastajemo se, odlazimo, ali ču svoje odjeljenje zauvijek pamtit!

Dušanka

Volim kada razgovaram sa nekim starijim, a on mi pomene svoje školske dane. Tada kaže kako je osnovna škola najljepši period čovjekovog odrastanja. Polako počinjem da shvatam kako je to, u stvari, tačno.

Sada, kada smo samo korak od rastajanja, tek sad stvarno shvatam koliko volim svoje odjeljenje, koliko mi je svaki trenutak proveden sa njima drag, i koliko će mi oni nedostajati.

Mi imamo mnogo uspomena, ali ni jednu ne bih mogla izdvojiti kao najljepšu ili najdražu, jer svaka je na svoj način posebna, i svaku ču pamtiti. Ali mislim da svi ti događaji nisu ono što ćemo stvarno pamtiti, već da su to ti naši pogledi, taj osjećaj dok smo svi u jednoj prostoriji i, najvažnije, pamtićemo to što smo bili složno odjeljenje, što nam niko nije mogao ništa dok smo zajedno. Takođe, pamtiću ljudе koji su nas uveli, vodili i ispratili iz škole, našeg učitelja i našu razrednu. Da nije bilo njih, možda ne bismo mogli imati ovako lijepo sjećanje kakvo sada imamo, jer su nas oni izveli na pravi put, naučili nas drugarstvu i svemu dobrom što sada znamo. Hvala im na tome!

Milica

Neprimjetno dani prolaze, godine se nižu jedna za drugom, brzo, možda čak i previše. Kada se prisjećam prethodnih godina, shvatam koliko nam je bilo lijepo.

Mi smo jedna zajednica i sa svakim članom sam uspostavila poseban emotivan odnos. Sjećate li se prvog dana škole? Kako smo se sreli, upoznali, rukovali i postali bliski? Odlutam ponekad devet godina unazad i proživljavam sve iznova. Prisjećam se kako je bilo kada smo imali šest godina i kako su naši rančevi bili veći od nas samih. Osjećam kao da sam juče bila ona mala djevojčica, željna pažnje i avantura, koja nije ni slutila da postane čovjek. Željeli smo da časovi što prije završe da pobegnemo od obaveza. Svaki novi dan u školi predstavljao nam je radost, škola nam je postala drugi dom. Dobila sam novu porodicu. Uz nju sam naučila da cijenim čovjeka i njegova osjećanja. Tada nam se kraj osnovne škole činio predaleko i nedostižno. A sada, za mjesec dana, rastaćemo se na svečanoj polumaturskoj večeri. Staćemo na raskrsnicu života, ispred nas će se otvoriti hiljade i hiljade puteva, a mi možemo izabrati samo jedan i ne znamo kuda će nas odvesti.

Pamtite čli naše zajedničke ekskurzije? Smijanja, pjevanja i ogovaranja u autobusu? Spremanja na brzinu za diskoteku? Sve su to momenti koji će zauvijek ostati zaključani u mom srcu.

Već vidim buduće doktore, glumce i ekonomiste u svom odjeljenju i nadam se da će neki od nas biti „stubovi“ naše generacije. Znajte da smo ostavili bar mali trag u istoriji naše škole. Naše uspomene uvijek će nas odvesti u to jedno IX-1, u tu jednu klupu, u tu učionicu punu smijeha i pozitivne energije.

Kada kažem „moje odjeljenje“, srce mi se ispuni ponosom, sva se naježim od sreće i osjetim se tako velikom i sigurnom među mnoštvom drugih ljudi.

Marija

Devet godina. Devet godina se budimo i idemo u istu školu. U njoj smo odrasli posmatravši ista lica svakog dana. I u jednom trenutku to će se sve završiti.

Sjećam se kada smo prvi put sjeli u školske klupe i vidjeli jedni druge. Tada smo bili samo stranci koji nisu ni slutili da će jednog dana biti porodica. Zajedno smo prošli kroz sve životne situacije i uvijek ostati dobri prijatelji.

Znam da nam je nastave nekad bilo preko glave i da smo s nestreljenjem priželjkivali vikende. Sada, kada se kraj polako približava, shvatamo da ti dosadni dani ipak brzo prođu i da bismo više od svega voljeli da imamo još vremena za naše šale, smijeh i sve ono što će uskoro činiti naše uspomene.

U ovu školu smo ušli kao gomila radoznale djece željne zabave, a sada iz nje izlazimo kao veliki ljudi. Naravno, pred nama ima još dosta životnih lekcija kroz koje ćemo proći. To je poglavje znano kao srednja škola, a kasnije i fakultet, ali sigurna sam da mi ništa od toga neće biti draže od osnovne škole.

Osnovna škola je bila moj početak. Tu sam se prvi put iskreno smijala, plakala, bila sretna. U ovim žuto okrećenim hodnicima sam se prvi put zaljubila. Ovi učenici su mi postali braća i sestre, a nastavnici drugi roditelji.

Sjećam se prve ekskurzije, prvih pismenih i prvih tajni. Sve te, kao i mnoge druge uspomene zauvijek će ostati dio mene. Radujem se srednjoj školi i novim avanturama koje dolaze sa njom, ali mi je mnogo žao kada se sjetim da više neću gledati svoje prijatelje svaki dan. Jedni drugima smo porodica i igramo veliku ulogu u životu jedni drugih, zato će nam i biti teško da jednog dana samo napustimo to. Ali, bez obzira na to gdje nas put odvede, negdje u dubini duše znamo da je nemoguće zaboraviti ovo naše IX-1 i sve priče koje se vezuju za njega.

I možda mi u srednjoj školi bude ljepše, drugovi budu bolji, a nastava interesantnija, ali ja znam da ovo odjeljenje i ovu školu ne mogu zaboraviti.

Iva

Dvije hiljade deveta godina, tridesetak klinaca nasumično izabralih da narednih devet godina skoro svaki dan provedu u zajedno u istoj prostoriji...

Kada bih pričala da je moje odjeljenje savršeno, lagala bih. Naravno, „savršeno“ je na neki svoj način, sastavljeno od trideset potpuno različitih „parčića“ koji nikad nisu pokušavali da se uklope, ali zajedno su činili nas, IX-1. Odjeljenje koje je pretrpilo mnogo toga-da nas je sad dvadeset četvoro, da nam je drug zbog nediscipline premješten u drugu školu, da smo se svađali, mirili, da smo se zaljubljivali, odljubljivali, da smo nervirali nastavnike i dobijali „zapise“, da nam je razredna, kad napravimo neku glupost, prijetila školom u Virpazaru, da smo bezuspješno pokušavali da bježimo sa časova...

Odlazak na Ivanova Korita, a mi, djeca, toliko željna zabave i novih iskustava... Samo naše glave vire iz soba, provjeravaju da li je hodnik „bezbjedan“ za prelazak u druge sobe. Brzo pretrčavanje i žamor kroz hodnik koji se već utišao i postao oprezniji. A taj žamor dolazio je iz sobe na kraju hodnika. Svi okupljeni, a niko ne zna zašto, valjda smo i dalje bili željni jedni drugih. Ali, iznenadni žamor privukao je učiteljicu, a mi, nestrašni vragolani, nismo znali šta ćemo, pa smo svi završavali ispod čaršava, prigušeno se smijući.

Kad se sjetim tog vremena i nas sedam godina kasnije na ekskurziji, promijenili smo se. Morali smo, to je odrastanje. Više nije bilo žamora ni uplašenog trčanja kroz hodnike hotela, sada su koraci bili staloženi, sigurni. Možda ima još sakrivanja pod čaršavom, ipak je jedan dio nas ostao dijete. Ne kažem da smo mi odrasli, samo smo u toj nekoj fazi odrastanja, tinejdžeri, mnogo komplikovani.

Ali, i pored svega, naših promjena i odrastanja, jedno će ostati isto-mi smo jedna velika porodica, jer „od kolijevke pa do groba, najljepše je đačko doba“!

Jovana

Bio sam uzbudjen i uplašen, ali željan da upoznam nove ljudе, novo mjestо, nov način života.

Sjećam se s radošću onih okupljanja u dvorištu škole, časova ispunjenih smijehom i ozbiljnošću, ekskurzija i raznih izleta. Jasno se sjećam svog prvog dana, svog teškog ranca i strepnje u srcu i stroge učiteljice Milene Zoranović, učiteljice koja je tako snažno željela da svakog od nas izvede na pravi put. Pamtiću svaku peticu i jedinicu. Neka moja prijateljstva iz škole traže zauvijek, ali je vrlo malo takvih. Većina nisu bila iskrena i nose mnogo razočarenja. Školu ću pamtitи po prvoj ljubavi, po prvoj tući, po prvoj nagradi i po prvoj kazni... Ali, sve te uspomene, i lijepе i ružne, zauvijek će biti sačuvane u jednoj od fioka moga srca.

Svi ti događaji nas oblikuju na neki način, stvaraju od nas bolje ljudе i pripremaju nas na bolje i sigurnije korake. Put je nekada prav, nekada kriv, ali nas uglavnom dovede do nekog krajnjeg odredišta.

Jovan

Devet godina osnovne škole je na izmaku, a svi mi u srcima nosimo uspomene kojih ćemo se sa nostalgijom sjećati.

Moju generaciju će, sa pravom, većina pamtići kao generaciju nestrašnih pobunjenika. Još od prvog razreda pamtim skrivanje od učiteljice, skakanje po klupama i ostale male nestrašlike male djece koja nisu ni svjesna koliko će baš to mjesto, baš ta škola, ostaviti traga na njih. Tražili bismo svaku pukotinu u zidu kroz koju bismo mogli da se provučemo. Istina je da se to nije najbolje završavalo, ali pamtiću to sa radošću.

Vremenom, kako smo odrastali, stvari su se ponekad otimale kontroli. Naučili smo da lažemo, u čemu smo se, nezreli, zapetljivali i, naravno, zbog toga su mnoge suze prolijene. Svađe i kazne ređale su se jedna za drugom. Ali, vremenom, shvatili smo da to nema smisla i postali smo, da tako kažem, partneri u zločinu...odnosno - prijatelji. Bježali bismo sa časova zajedno, prkosili nastavnicima zajedno i pokrivali jedne druge u lošim vremenima.

Devet godina školovanja pretvorili smo u devet godina avanture. Zahvaljujući našoj kreativnosti nijedan dan nije bio dosadan. A to ne bi bilo moguće bez svih nas. To vam je, ukratko, moja mlada generacija, devet godina u jednom kratkom sastavu.

Vasilisa

ZAŠTO JE INSTGRAM NAJGORA DRUŠVENA MREŽA ZA MENTALNO ZDRAVLJE?

Kako instagram utiče na psihičko stanje?

Time Health,time.com

Instagram je najgora socijalna mreža za mentalno zdravlje, prema nedavno sprovedenom istraživanju na skoro 1500 teenagera i mladih. Dok je ova mreža

dobila poene za izražavanje sopstvenog stava i stila, bila je takođe povezana sa velikim količinama anksioznosti (nervoze), depresije i zlostavljanja.

Od svih pet mreža uključenih u istraživanje, YouTube je dobio najveće ocjene za zdravlje i blagostanje, i bila je jedina mreža koja je dobila pozitivne ocjene ispitanika. Twitter je odmah poslije, praćen Facebookom i Snapchatom, dok je Instagram bio na posljednjem mjestu. YouTube je dobio odlične ocjene za dobar pristup vjerodostojnjim zdravstvenim informacijama i smanjenje depresije, anksioznosti i usamljenosti kod ispitanika. Sve mreže su

Bilo je i benefita povezanih na socijalne mreže. Svi sajtovi su dobili pozitivne ocjene za izražavanje sopstvenog mišljenja, stila,

dobile loše ocjene za kvalitet sna, zlostavljanje i sliku o sopstvenom tijelu. I, osim YouTubea, sve su dobile katastrofalne ocjene za povećanje nivoa depresije i anksioznosti. Prethodne studije pokazale su da mladi ljudi koji na društvenim mrežama provode više od dva sata dnevno imaju veće šanse da dožive psihički stres i depresiju.. "Gledati prijatelje konstantno na odmorima i putovanjima ili napolju može uzrokovati strah od propuštanja života kod mladih."

Rezultati istraživanja

Ovo istraživanje je za rezultat imalo sljedeće predloge: - obavještenje- *prevelika upotreba*, koje bi korisnicima izlazilo nakon previše vremena provedenog na pojedinim društvenim mrežama -način da kompanije označe slike koje su digitalno uređivane (photoshop i sl) -identifikacija korisnika sa nekim psihičkim problemima

SA ENGLESKOG PREVELA:
MILICA MILOŠEVIĆ

Mračna strana Instagrama

Iako je život postao nezamisliv bez Instagrama, postoji i ona njegova mračna strana. U istoriji Instagrama se desilo preko 500 otmica, skoro 200 samoubistava i oko 60 ubistava.

Jedan od takvih slučajeva je slučaj Richarda Michelsona. Dečak je na Instagramu pozirao s oružjem i ubrzo se čuo pucanj, nakon čega ga je majka našla u lokvi krvi.

Prebačen je odmah u bolnicu, gde je podlegao povredama.

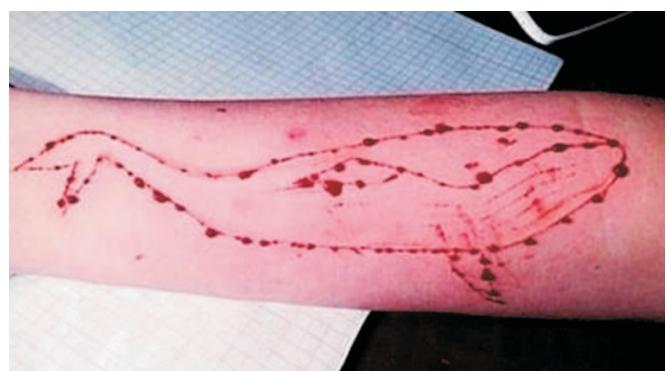
Nije poznato odakle detetu pištolj, a njegova majka tvrdi da je oružje možda nabavio od nekih drugova.

Nakon što se dečak upucao, oko pedesetak njegovih prijatelja koji su videli ili čuli za njegovo slučajno samoubistvo koje je prenosio na Instagramu, došli su odmah ispred njegove kuće da vide da li je njihov drugar dobro.

Strašni trendovi

Postoje veoma strašni trendovi ili ti izazovi. Jedan od takvih je izazov poznatiji kao „Plavi kit“ ili ti na engleskom „Blue Whale“. Širom Rusije, Kazahstana i Kirgistana, naslovi o „Plavom kitu“ postali su gotovo svakodnevница: maloletnik biva ohrabren da izvrši samoubistvo učestvujući u jezivoj onlajn „igri“ sa hashtagovima kao što su „plavi kit“, „more kitova“, „u igri sam“, „probudi me u 4:20“, „F58“ i drugi. Prema novom izveštaju ruskog časopisa „Novaya Gazeta“, Javni centar za internet tehnologiju Rusije identifikovao je 4.000 hashtagova samo 20. januara. Sumnjivi slučajevi su se desili i u drugim post-sovjetskim državama Ukrajini, Belorusiji i Azerbejdžanu.

Na primer, 6. februara devetnaestogodišnji mladić iz Karaganda u Kazahstanu izvršio je samoubistvo vešanjem, u incidentu koji se dovodi u vezu s igrom. Međutim, mladićev ujak rekao je da nije bilo nikakve veze između tragedije i igara na Internetu. I, dok policija i tužilaštva pokreću brojne istrage protiv osumnjičenih za organizovanje ove igre, stručnjaci za mentalno zdravlje i vladini službenici su zabrinuti, iako iz različitih razloga. Aktivisti žele da skrenu pažnju na razloge koji mlade navode da igraju takve igre, dok političari „Plavog kita“ vide kao argument za jačanje kontrole korišćenja Interneta.

Prezeto iz dnevnih novina Blic, januar/februar 2018.

Naš ponos

Divna Ratković, rođena 01.02.2004, članica je Teniskog kluba „Bar“. Trenira tenis i takmiči se od 2010. godine. Pored osvojenih preko 60 nacionalnih turnira, šest titula državnog prvaka i sedam završnih masters turnira, Divna nastupa i na međunarodnim turnirima gdje ostvaruje veoma zapažene rezultate. Za reprezentaciju Crne Gore nastupa od 2015. godine. Tokom proteklih godina dobila je niz priznanja od Teniskog Saveza Crne Gore. Tako je:

2014. godine proglašena za najbolju teniserku u kategoriji do 10 godina.

2015. godine proglašena za najbolju teniserku u kategoriji do 12 godina.

2016. godine proglašena za najbolju teniserku u kategoriji do 12 i do 14 godina.

2017. godine proglašena je za najbolju teniserku u kategoriji do 14 godina i za najbolji ETA rang u kategoriji do 14 i do 16 godina.

Divna Ratković, na zvaničnom sajtu organizacije Tennis Europe, je najbolje rangirana crnogorska teniserka u kategoriji do 14 godina jer je plasirana među šezdeset najboljih u Evropi.

U aprilu 2018. godine izabrana je da nastupa i za seniorsku FED reprezentaciju Crne Gore u FED Cup takmičenju. Pripala joj je čast da trenira i nastupa za reprezentaciju zajedno sa najpoznatijom profesionalnom crnogorskom teniserkom Dankom Kovinić. Uspjela je i da ostvari jednu pobjedu čime je postala dvadeset peta najmlađa teniserka u istoriji Fed Cup takmičenja i najmlađa teniserka u istoriji crnogorskog tenisa koja je ostvarila pobjedu u Fed Cup takmičenju.

Divna veliku satisfakciju za svoj rad i trud ima i zbog činjenice što je, početkom aprila 2018. godine, dobila zvaničan poziv od ITF a i Tennis Europe da nastupa za ITF tim Evrope na prestižnim međunarodnim turnirima tokom ljetnjih mjeseci.

Divna je odlična i primjerna učenica VIII-1 razreda OŠ „Jugoslavija“. Pored svakodnevnog velikog zalaganja i truda koji je potreban da bi uskladila svoje sportske aktivnosti sa obaveza ma u školi, ona je neizmjerno zahvalna svojoj porodici, treneru, bivšim učiteljima i sadašnjim nastavnicima na razumijevanju i podršci koju joj pružaju.

Urnebesna istorija

Kada je Marka Tvena ujeo bijesan pas, ljekar mu je rekao:
-Nećete umrijeti, ali možda ćete dobiti bjesnilo.
-Dajte mi papir i olovku-zamolio je pisac.
-Nije baš toliko opasno da biste napisali testament.
-Testament? Ne, želim da napravim spisak osoba koje ću ugristi ako dobijem bjesnilo!

ARISTOTEL grčki filozof
Kada su Aristotelu prenijeli da su ga izvjesni ljudi ogovarali i vrijeđali, on je mirno rekao:
-Što se mene tiče, sve dok sam odsutan-mogu i da me izmlate!

BRANKO ĆOPIĆ srpski pisac
Branko Ćopić je otišao da se ošiša. Frizerova pomoćnica je bila mlada djevojka koja je išla u večernju školu. Vidjevši Ćopića ponosno mu je rekla:
-Prije neki dan me je profesor pitao o vama i ja sam sve znala da kažem. I kada ste rođeni, i gdje ste rođeni, i koje ste knjige napisali. Samo nisam znala koje ste godine umrli.

Na nekom svečanom banketu Tven je bio veoma čutljiv i mrgodan. Prišao mu je domaćin i rekao:
-Danas ste previše ozbiljni. Mislim da vas ne bi mogla nasmijati ni najveća budala u Americi!
-Pa, pokušajte.

LESING njemački pisac
Neki mladić je upitao Lesinga kakva je tačno razlika između komedije, drame i tragedije. Čuveni dramski pisac je odgovorio:
-Gospodine, činjenica da morate to da pitate za mene je komedija, za društvo drama, a za vas tragedija.

BAJRON engleski pjesnik
Bajron je hramao, i nije mu se nimalo dopadalo ako bi neko isticao tu njegovu fizičku poteškoću. Jednom mu je, dok je šetao, jedna zlobna i razroka dama dobacila:
-Kako ide?
-Onako kao što vidiš.

TOLSTOJ ruski pisac
Ispred Tolstoja su na koncertu sjedjele dvije dame koje su sve vrijeme časkale. Jedna od njih je upitala prijateljicu:
-Da li si nekad probala da zatvorиш oči i tako slušaš muziku?
Tolstoj se odmah uključio u razgovor:
-Oprostite, a da li ste ikada probale da zatvorite usta i tako slušate muziku?

ISOKRAT atinski besjednik i učitelj retorike

Neki brbljivac je po svaku cijenu želio da postane Isokratov učenik. Isokrat je pristao da ga podučava retorici, uz napomenu da će mu naplatiti duplo nego inače. Iznenadenom brbljivcu je objasnio:

-Jednu platu ćeš mi dati da te naučim da govoriš, a drugu da te naučim da čutiš.

ZALJUBLJENA

Kada se zaljubim,
nebo poljubim,
od silne ljubavi uvijek nešto griješim
i bezveze se smiješim.

U blizini njegovoj
noge mi se tresu,
pa po kući tražim
njegov broj i e-mail adresu.

Srce mi ubrzano kuca
i od zaljubljenosti puca.

Pred njim se pravim važna
i to stvarno nije ljubav lažna,
želim biti za njega lijepa
ja sam zapravo od ljubavi slijepa.

Milena Dakić

TAJNA LJUBAV

Dvije klupe ispred mene
sjedi jedan mali plavi,
ja se pravim da ga ne volim,
da on svojom pričom davi.

Pa se pravim važna mnogo,
misli tamo, misli vamo,
svakom osmijeh slatko širim,
plavog malog ne poznajem.

Rekla bih mu da je pravi,
ali neću jer se bojim
da će počet da se pravi.

Mene ova pjesma boli,
jer ne želim da se zna
da baš njega volim ja.

Kristina Marstjepović

ŠTA JE LJUBAV?

Da l' ljubav je
najslađe osjećanje,
ili ono kad ti uši pocrvene,
il to je kad osobu jednu sanjaš,
pa čak i kad ne spavaš?

Da l' ljubav je
kad ti ga voliš,
il kad on voli tebe,
da l' to je taj osjećaj
kad ne misliš na sebe?

Ljubav je, nek znaju svi,
ono kad zbog osobe jedne
nesanice imaš,
i kad zbog nje bi cio svijet da daš,
i kad ti se obrazi zarumene,
kad govorиш: „On voli samo mene“,
i kad nebo ti je nisko.
Znajte, ljudi, to osjećanje je svima blisko!

Milica Milošević

PROLJEĆE

Proljeće toplo stiže,
lišće se na grani niže,
cvrkut ptica čuje se nježan,
jer je prošao period snježan.

Na livadi raste trava,
nijedna životinja više ne spava,
vratile su se laste male,
u bakinoj bašti cvjetaju lale.

Visibaba, ljubičica, bijela rada,
sve procvjetaju kada zima strada,
kada stigne proljeće drago
i sa sobom povede sunce blago.

Zana Bajraktarević

LJUBAV

Ljubav je
kao crveno cvijeće
što procvjeta
kad stigne proljeće.

Ljubav napuni srce svako
Ljubav je
kad se voli
jako, jako!

U proljeće,
kad dođu laste,
ljubav uveliko
raste, raste.

Ljubav je
kad se sanja i mašta
i kad te obuzima sve i svašta.
I kad leptirići u stomaku se razlete
Ja znam da više nisam dijete.

Katarina Antunović

SREĆA

Sreća, sreća
koja je od blaga veća
Jeste ljubav.
I ovaj svijet sav
pripada tebi kad posjeduješ ovu moć
koja je, ako je prava,
trajati kao zimska noć.

Nikada nemoj biti tužan,
svu tugu izbriši iz sebe
i zapiši sreću,
i sve što te čini srećnim stavi u vreću,
i otputuj,
i zapjevaj kao slavuj.

Uvijek budi nasmijan
i razmišljaj koliko je svijet divan...
Svi koji te čine srećnim
Čine te lijepim i posebnim.

LJUBAV

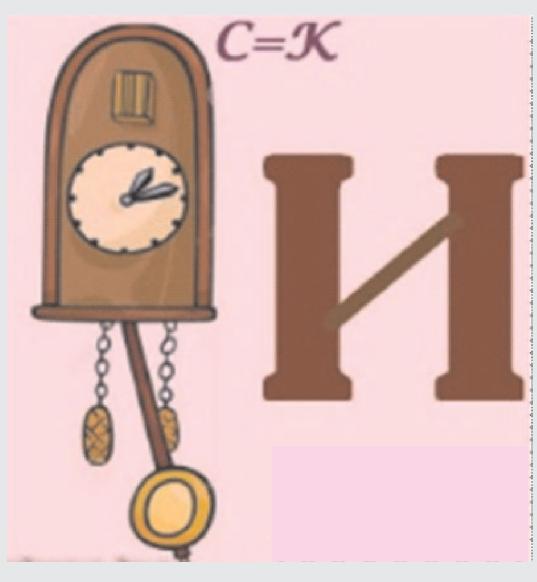
Nismo je zvali, došla je sama,
traje, nikad nestala nije...
Donijela svjetlo gdje bila je tama,
otključala blago što srce ga krije.

Zar je toliko teško otključati dušu,
pustiti vjetrove da slobodno pušu,
čak i kad oluje bjesne u noći,
zatražimo ljubav i ona će doći.

Pustimo ljubav nek u nama živi,
svi drugi putevi lažni su i krivi,
samo jednom imamo čudo,
kad volimo beskrajno ludo.

Kristina Marlukić

Ivona Kezić

Koja se lična zamjenica
kada se pročita unazad
pretvara u veznik, a koja
u uzvik?

U meni se kriju
jedan prijedlog i
jedna zamjenica

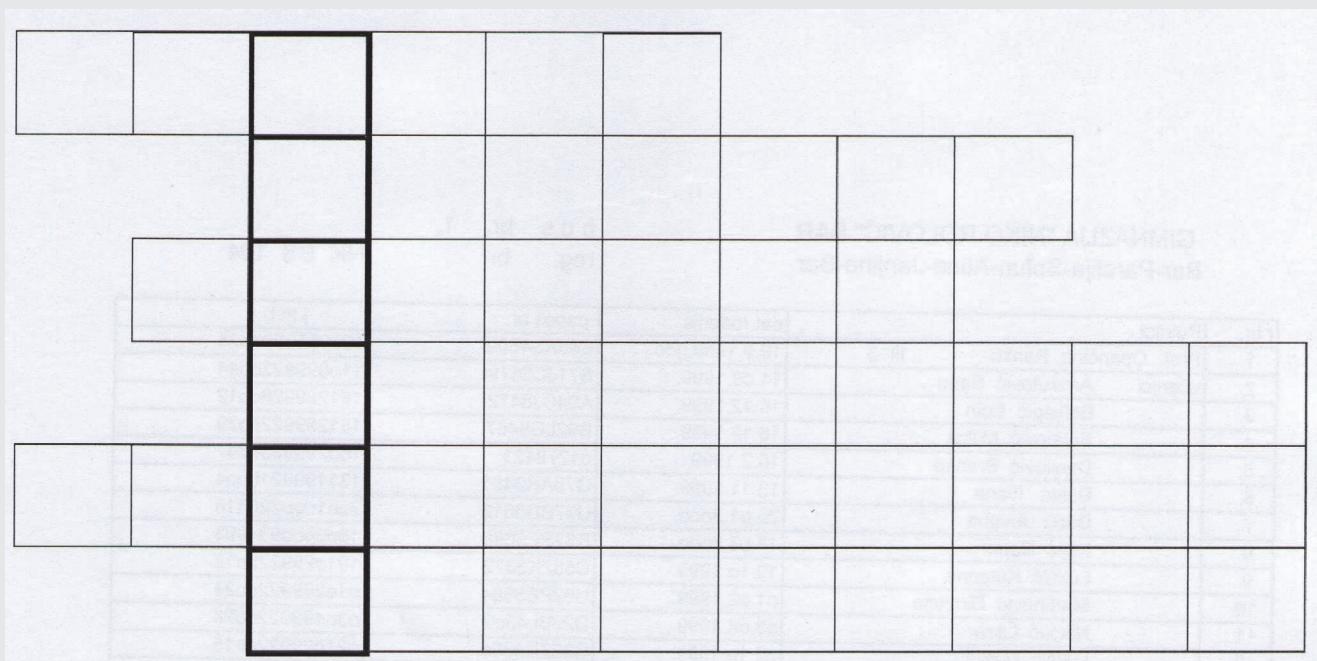
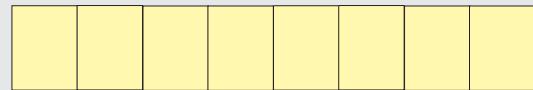
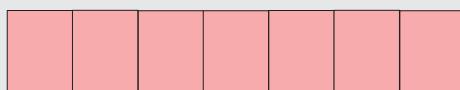
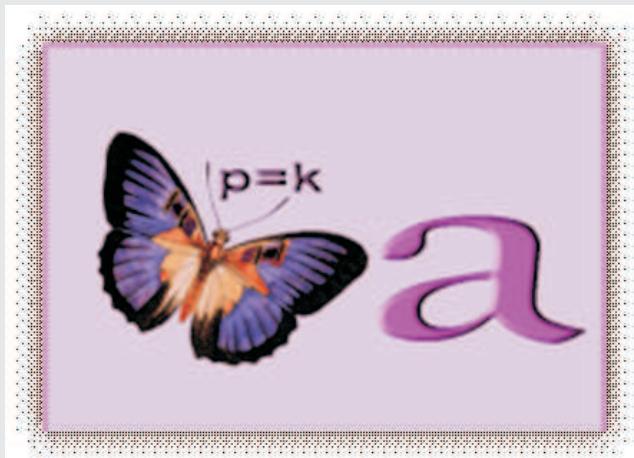

--	--	--	--	--	--

1. Antonim od riječi toplo
2. Deminutiv od riječi oblak
3. Sadašnje vrijeme
4. Završava se na ti, -ći, -stl
5. Opis ili...
6. Augmentativ od riječi tanjur

DŽ	S	I	N	O	N	I	M	I	J	A
I	N	F	I	N	I	T	I	V	J	J
S	U	P	E	R	L	A	T	I	V	I
K	LJ	A	P	U	S	P	C	D	K	C
H	O	M	O	G	R	A	F	I	T	A
S	NJ	L	H	L	N	Z	O	R	A	G
A	K	I	T	I	L	K	N	E	N	U
R	F	K	L	LJ	D	R	E	NJ	E	J
L	O	K	A	T	I	V	M	I	C	N
E	E	R	DŽ	G	T	NJ	A	E	K	O
D	G	H	O	F	B	LJ	E	O	A	K

1. PRVO LICE JEDNINE
2. RIJEČI SLIČNOG ZNAČENJA, ALI SE RAZLIKUJU PO OBLIKU
3. PROST I NELIČAN GLAGOLSKI OBLIK(-STI,-ĆI,-TI)
4. Pozitiv, komparativ...
5. HOMONIMI=
6. RIJEČ KOJA NEMA SVOJ Akcenat, već ga dobija od riječi ispred sebe, zajedno čineći akcenatsku cjelinu
7. SEDMI PADEŽ
8. PROMJENA IMENSKIH RIJEČI PO PADEŽIMA
9. NAJMANJA JEZIČKA JEDINICA
10. Naročito isticanje jednog sloga u riječi
11. PROMJENA GLAGOLA PO VREMENIMA I LICIMA

Galerija: Alekса Dević

